Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 122 JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 27, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 27-го ЧЕРВНЯ 1997 р. Ч. 122 РІК CIV.

УНКП протестує проти „нумерації“ громадян

Київ. — Українська Національна Консервативна Партія висловила протест проти запланованого надання кожному громадянинові України індивідуального ідентифікаційного номера, який партія прирівнює до згаданого в Біблії числа „666“, повідомила 24-го червня УНІАР;

„Охоплення громадян поголовним обліком 'ідентифікаційної нумерації' потребує неабияких зусиль і фондів, які можна було б спрямувати на розв'язання численних проблем нашої держави“, — сказано у відкритому листі до Президента Леоніда Кучми і голови парламенту Олександра Мороза. Автори додають, що така акція суперечить праву громадян України на свободу світогляду та віросповідання, бо „глибоко і щиро віруюча людина не може прийняти на себе номер“.

Як відомо, у Святому Письмі передбачено, що в останній час на землі буде правити антихрист або „звір“, який об'єднає всі народи і поставить кожній особі на чоло або на праву руку свою печатку — число "666", без якого не можна буде ні купити, ні продати.

У світі вже широко практикуються кредитові картки, а в ЗСА кожний легальний мешканець має так званий номер соціяльного забезпечення, очевидно, чимось подібний на той, що збираються вводити в Україні.

Автори листа погрожують юридичною відповідальністю „за віддання і виконання явно злочинного розпорядження чи наказу“ і попереджають, що УНКП буде змушена закликати до громадянської непокори, якщо влада продовжуватиме „порушувати Конституцію, ігноруватиме права та свободи громадян“ і не відмовиться від втілення в життя „аморальних, людиноненависницьких плянів“.

Дії МВФ на руку українським лівим

Ню Йорк. — Президент Леонід Кучма, який перебував в Ню Йорку у зв'язку з конференцією ООН з питань довкілля, висловив припущення, що дві несумісні сили — українські ліві і Міжнародний валютний фонд — хочуть повернути Україну до совєтських часів, повідомила 24-го червня УНІАР.

„Складається враження, що автори рішень Міжнародного валютного фонду і українські ліві сили стоять по один бік барикади, прагнучи повернути Україну в часи СССР, — сказав Л. Кучма у неформальній розмові з представниками українських організацій ЗСА. — Одні всіляко гальмують у Верховній Раді прийняття бюджету, а інші у зв'язку з цим затримують надання кредитів, необхідних для лікування українського платіжного балянсу“.

МВФ, як відомо, зволікає з наданням кредиту у сумі 2.5-3 блн. дол., покликаючись на те, що Україна досі не має бюджету, який за Конституцією мав бути прийнятий до 1-го січня. Ліві, які завжди були завзятими критиками МВФ, затягують прийняття бюджету на новій податковій основі, намагаючись затримати в економіці України якнайбільше соціялістичних рис.

На думку Л. Кучми, Україну намагаються поставити на коліна, коли замість дійсної допомоги висувають вимоги, не враховуючи соціяльно-економічну ситуацію в країні. Він зокрема зазначив, що в західній пресі неоправдану увагу приділяють корупції в Україні і тим самим створюють їй негативний образ у світі. За його словами, в пляні корупції Україну далеко випереджають країни Заходу.

Зазначивши, що знає, хто стоїть за такими публікаціями, Л. Кучма закликав американських українців гуртом боротися проти таких випадів у бік України.

Разом з тим Президент визнав, що в Україні виросла ціла плеяда українців, які нажили багатство нечесним шляхом і встигли перевести капітал у закордонні банки. Л. Кучма зазначив, що мириться з такими людьми неможливо, але визнав, що єдина можливість повернути гроші в Україну і примусити їх працювати для загального добра — це реабілітувати їх власників.

ЗАСІДАННЯ ЕКЗЕКУТИВИ УНСОЮЗУ

Джерзі Сіти, Н. Дж. (Екзекутива УНС). — Квартальне засідання Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу відбулося 2-го червня 1997 року в головній канцелярії. Засідання скликала предсідник Уляна Дячук і ним проводила. Присутні були заступник предсідника Нестор Олесницький, заступник предсідника Аня Дидик-Петренко, секретар Марта Лиско, касир Олександер Благітка та голова контрольної комісії Степан Гавриш. Директор для Канади д-р П. Саварин виправдав свою неприсутність.

На засіданні були порушені слідуючі справи: праця новоствореної дорадчої фінансової комісії, вислід скарги, внесеної працівничкою друкарні „Свободи“ проти головного редактора у Відділі громадських справ і публічної безпеки стейту Ню Джерзі, та оформлення Конвенційного Комітету в Торонто. Найширше обговорена справа стосувалася продажу та купна головної канцелярії УНСоюзу, тому що перенесення бюра є запляноване на вересень цього року.

Екзекутивний Комітет теж обговорив перспективу літнього сезону на Союзівці, літні курси англійської мови в Україні та відвідини Екзекутивним Комітетом Департаменту асекурації в стейті Ню Джерзі. Традиційно всі члени Екзекутиви здавали звіти із своєї праці.

Звіт касира О. Благітки

У своєму звіті касир Олександер Благітка подав, що майно УНСоюзу зросло в 1997 році до 67,702,834 дол. Касир теж представив звіт УНСоюзу за перший квартал 1997 року. Заробіток Корпорації Дому УНСоюзу був вищий, тому що деякі приходи із 1996 р. ми одержали в цім кварталі. Будинок УНСоюзу майже вповні зайнятий, є тільки кілька стіп до винаймлення. В підготові до продажі будинку купці переводять докладний перегляд фізичного і фінансового стану будинку, при тому наш головний бухгальтер, Стефан Качарай, і фінансовий відділ є дуже зайняті. В дискусії над продажем будинку Екзекутива розглядала можливість видати нові боргові зобов'язання на купно нового приміщення УНСоюзу. Всім, хто вже має тепер боргові зобов'язання, при їх сплаті УНСоюз внесе ще дві пропозиції: закупити боргові зобов'язання, або закупити пенсійну грамоту в УНСоюзі. Фінансова дорадча комісія, котра стрічається місячно, звітувала Екзекутиві і подала різні рекомендації, а між ними — продати всі низько прибуткові „мучуел фандс“, а гроші інвестувати в акціях.

Звіт секретаря М. Лиско

Марта Лиско подала в своєму звіті, що квітень

(Закінчення на стор. 3)

У космосі скоїлась аварія

Москва. — Російська космічна станція „Мір“, яка зі залогою двох космонавтів і одного американського астронавта постійно перебуває в позаземних просторах, у середу, 25-го червня, мала досить небезпечний випадок: як при спробі причалювання вантажне судно врізалось у дослідний модуль.

Це була одна з найповажніших досі космічних аварій, котра залишила космічну станцію частинно без електричної потужности і змусила тричленну залогу швидко ущільнити не ушкоджену частину космічної станції та зовсім герметизувати ушкоджену частину. Офіційні чинники космічних дослідів підкреслили відразу, що залога не знаходиться в крайній небезпеці, але це не зупинило нікого від питань про те, чи сама космічна станція „Мір“ — є настільки безпечною, щоб дальше перебувати в космосі.

Впродовж останніх місяців станція „Мір“ — ця гордість космічних осягів колишнього СССР і приклад успішної міжпростірної співпраці між Росією і ЗСА перенесла також інші лиха, вогонь і близький зудар з судном постачання.

Офіційні чинники космічних дослідів обидвох країн повідомляють, що хоч залога мусить чекати майже два тижні на доставу потрібного знаряддя для направи повного по-

(Закінчення на стор. 4)

Україна незадоволена сумою грошей, обіцяних „Великою сімкою“

Київ. — Україна висловила 24-го червня своє розчарування з приводу рішення „Великої сімки“ надати їй на перебудову чорнобильського саркофагу менше половини потрібних фондів, повідомили засоби масової інформації.

Керівники „Великої сімки“ ухвалили на своїй недавній зустрічі в Денвері виділити Україні 300 млн. дол. на ремонт бетонної споруди, поспішно і неякісно збудованої над зруйнованим реактором 11 років тому. За словами, міністра довкілля Юрія Костенка, Україні потрібно у найближчі п'ять років 750 млн. дол.

Директор ЧАЕС Сергій Парашин сказав, що Київ і „Велика сімка“ узгодили були п'ятирічний плян, за яким остання мала виділити щонайманше 700 млн. дол. З грошима ж, обіцяними в Денвері, Україні буде дуже важко давати раду з вирішенням чорнобильських проблем, зазначив він.

Плян, укладений експертами України і „Великої сімки“, передбачає стабілізацію саркофагу і вивезення з нього для захоронення в якомусь іншому місці біля 200 тонн ядерного палива, радіоактивного піску і бетону.

Ю. Костенко, який є також головною особою на переговорах із закриття Чорнобиля, висловив сумнів, що інші країни зможуть доплатити решту 450 млн. дол. Заяву він цю зробив 24-го червня під час перебування у Ню Йорку разом з Президентом Леонідом Кучмою.

З боку західних урядовців покищо не було відповіді на заяву України.

Залишившись після розвалу СССР наодинці з наслідками Чорнобиля, Україна витрачає, за повідомленням Ройтерс, 10 млн. дол. річно на утримування саркофагу. Однак Л. Кучма, виступаючи 24-го червня в Ню Йорку на конференції ООН з питань довкілля, сказав, що на ліквідацію наслідків Чорнобиля Київ видає щороку один більйон долярів.

Україна, як відомо, пообіцяла закрити Чорнобиль до 2000 року і поставила це у залежність від західних кредитів на побудову нових компенсаційних реакторів на Рівенській і Хмельницькій АЕС. Однак західні кредитори, пообіцявши гроші, не спішать їх виплачувати.

Заступник директора Хмельницької АЕС Володимир Шляпунов сказав, що в Україні сподівалися на допомогу Заходу п'ять років і вже стомилися від обіцянок. За його словами, Україна має останню надію на гроші Европейського банку реконструкції та розвитку, який розглядатиме можливість побудови нового саркофагу на нараді 30-го червня.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПОСАДНИК СУДАКА ПРОПОНУЄ НОВУ ПРОГРАМУ РОЗВИТКУ

КИЇВ. — Посадник кримського міста Судака Леонід Шремф запропонував створити так звану аґенцію з місцевого розвитку, яка сприятиме інвестиціям і розвиткові міста і послужить прикладом для інших малих і середніх міст України. Аґенція накопичуватиме фонди з частини бюджету, пускатиме їх в обіг, спрямовуватиме на розвиток програм міста, сказала на пресконференції Наталя Фомічева, начальник міського управління фінансів. Група осіб, яка допомагала Л. Шремфові випрацювати цю ідею, підрахувала, що початкові 300,000 дол. можна збільшити за рік до 1.5 млн. дол. з суттєвою сумою для міста з населенням 34,000. Проєкт аґенції міського розвитку подано на розгляд як до Верховної Ради та Кабінету Міністрів України, так і до парляменту і Ради Міністрів Криму.

РОСІЯ МАТИМЕ У ХАРКОВІ ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛЯТ

ХАРКІВ. — У місті незабаром може відкритися Генеральний консулят Російської Федерації. Перспективи відкриття цього представництва обговорював з головою харківської державної адміністрації Олегом Дьоміном амбасадор Росії Юрій Дубінін. На зустрічі розглянуто також можливості встановлення прямих зв'язків між реґіонами України та Росії і поширення прикордонної співпраці. 19 реґіонів України, Росії та Білорусі входять до так званої Ради прикордонних областей. Найбільше у цій раді українських областей — дев'ять, в той час як російських — сім і білоруських — три.

КОМІТЕТ ДОБИРАЄ КАНДИДАТІВ НА СУДДІВ

КИЇВ. — Комітет з питань правної політики і судово-правної реформи напружено займається добором кандидатів на суддів України різних рівнів, які виконуватимуть свої обов'язки до кінця свого життя. Голова комітету Володимир Стретович сказав 24-го червня на пресконференції у Верховній Раді, що вже обрано 27 суддів, в той час як всього має бути обрано 500. Він зазначив, що в той день на засіданні комітету розглянуто 80 кандидатів і що таку ж кількість передбачено обговорити наступного дня. Напружений режим праці комітету спричинений тим, що Міністерство Юстиції з великим запізненням, аж у травні, почало подавати матеріяли про кандидатів, сказав він.

ПОСТУПКИ УРЯДУ ШАХТАРІВ НЕ ЗАДОВОЛЬНИЛИ

ДОНЕЧЧИНА. — Рішення Уряду виплатити заборговані платні шахтарям, прийняте нещодавно під їхнім тиском, не задовольнило гірників. Разові виплати — це „спосіб відтягти час, а не вирішити проблеми галузі“, сказав голова Незалежної профспілки шахтарів Донбасу Микола Волинко. Уряд, як відомо, погодився виплатити гірникам платні за 1995 рік і за першу половину 1996 після того, як понад тисячу вуглекопів провели триденне пікетування Адміністрації Президента. Урядова постанова передбачає також додаткове фінансування вугледобувного сектора. Однак гірники заявили, що вони припинили пікетування не у зв'язку з рішенням Уряду, а тому, що у них закінчилися гроші на перебування в столиці. Згідно з УНІАР, страйки на більшости шахт тривають. Вуглекопи твердять, що припинять боротьбу тільки тоді, як у кишенях будуть гроші. Тим часом перші фонди вже надійшли на Донбас. На цьому тижні гірники мають отримати платні за березень.

ОФІЦЕРИ ПРОВЕДУТЬ ВСЕАРМІЙСЬКІ ЗБОРИ

КИЇВ. — Українські офіцери на пропозицію військово-патріотичного об'єднання „Честь і батьківщина“ мають провести у жовтні збори, на яких обговорять питання військової реформи, соціяльних гарантій і боротьби з корупцією в армії. „Нас багато, і якщо ми об'єднаємося, ми зможемо самостійно вирішувати свої проблеми, через участь наших представників в структурах законодавчої, виконавчої і представницької влади“, — сказано у зверненні Координаційної ради об'єднання до офіцерів і прапорщиків. На загальноармійських офіцерських зборах пропонується обрати постійно діючий орган при Міністерстві Оборони — Консультативний громадський комітет, який контролюватиме за здійсненням соціяльних програм і станом прав людини в армії.

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 24-ГО ЧЕРВНЯ, до Організація Об'єднаних Націй наспіло офіційне прохання від уряду Камбоджі допомогти їм притягнути до судової відповідальности провід Хмер Руж на чолі з Пол Потом і його прибічниками. Одначе Китай відразу запротестував проти створення міжнародного трибуналу для суду над Пол Потом, заявляючи, що це справа внутрішнього порядку та повинна вирішуватися народом Камбоджі без сторонньої закордонної допомоги. Лист про згадану допомогу в справі Хмер Руж, переданий Раді безпеки ООН генеральним секретарем Кофі Аннаном, був підписаний обидвома прем'єр-міністрами Камбоджі, принцом Нородомом Ранаріддом і Гун Сеном, і в ньому не називається Пол Пота поіменно.

РОСІЙСЬКІ І ЗАХІДНІ ЗАСОБИ масової інформації повідомили, що минулого понеділка, 23-го червня, парлямент Росії голосами 300 до 8 схвалив контроверсійний закон про свободу совісті і релігійного спілкування. Схвалений закон, який сильно підтримала Російська Православна Церква, включає запропоновані урядом умови, котрі значно утруднять працю закордонним і менш відомим релігійним угрупуванням, включно з католиками і більшістю протестантських віросповідань, які працюють в Росії. Тільки релігійні угрупування, котрі існують в Росії понад 50 років і мають свої церкви у у найменше половині існуючих 89 областей, можуть отримати урядовий статус „всеросійської організації“. Релігійні угрупування, котрі в Росії існують меньше 15 років, не будуть визнані законними і як такі не матимуть права на неухоме майно. Гостро цей закон як „жахливо дискримінуючий“ і його прийняття скритикував православний священик Глеб Якунін, якого вже давніше Російська Православна Церква звільнила з виконування священичих обов'язків.

В АМЕРИЦІ

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА КЛІНТОНА, розчарований інертною неспроможністю хорватського президента Франя Туджмана виконувати точки підписаного ним у Дейтоні договору, котрим закінчено збройну боротьбу в країнах колишньої Югославії, домігся того щоб Світовий банк тимчасово відсунув голосування над 30 млн. позичкою для Хорватії. Однак треба зазначити, що великої підтримки від інших членів управи Світового банку ЗСА не мали, тому ця затримка є тільки тимчасовою.

У ПОНЕДІЛОК, 23-ГО ЧЕРВНЯ, речник польського президента Александра Квасьнєвського сказав журналістам засобів масової інформації, що, можливо, президент Билл Клінтон відвідає Польщу після вершинної конференції НАТО у Мадриді в липні, на котрій буде запрошено деякі східньоевропейські країни стати членами цього оборонного союзу. З близьких до президента Польщі джерел пресове аґентство „Ройтерс“ дізналось, що ці відвідини відбулися б 10-го липня та тривали б всього один або два дні. Під час перебування у Польщі президент Б. Клінтон мав би промовляти до польського народу та відбути спільну з президентом А. Квасьнєвським пресову конференцію. З цих самих джерел кажуть, що з Польщі Президент ЗСА поїде до Румунії.

НАЙНОВІШІ ДОСЛІДИ ВКАЗУЮТЬ, що люди з широким товариським колом і різноманітністю громадської діяльности, є тими, котрі значно менше наражені хворіти простудою, як ті, що мають обмежене коло товариських зв'язків. Брак товариської розманітности та контактів виказався найбільш рисковним фактором для простуди серед тих що їх досліджувано як: курення, мале споживання вітаміни Ц і всякої напруги.

Студенти з України починають навчання в літній школі Гарварду

Джерзі Сіти, Н. Дж.(С. Миронюк). — Шестеро студентів з України завітали 19-го червня до Українського Народного Союзу і „Свободи“ перед тим, як розпочати в літній школі Гарвардського університету восьмитижневий курс навчань.

„Взагалі це кіно“, — сказала Ольга Горуненко, 20-літня студентка політичних наук, маючи на увазі своє, на той час ще дводенне, перебування в ЗСА. За її словами, Америку вона знає лише з кінофільмів.

Студент культурології Олександер Щербина, якому 19 років, сприйняв нову країну трохи по-іншому: „Я ще не зустрів таких великих відмінностей, наприклад, від Києва. От не знаю чому, я чекав чогось іншого... Звичайні люди, звичайні лиця“.

Навчаючись в американському університеті від 23-го червня до 15 серпня, ці шестеро молодих людей, безумовно, матимуть достатньо часу для підкріплення чи зміни своїх перших вражень. Адже вони будуть не тільки навчатися. Голова Фонду сприяння освіті при Асоціяції українсько-американських професіоналістів та підприємців Оксана Тритяк сказала, що метою їхнього перебування в ЗСА є побачити Гарвард, американський

(Закінчення на стор. 3)

Студенти під час відвідин „Свободи“. Стоять зліва направо А. Пивоварський, О. Щербина, О. Філінчук; сидять М. Хомяк, О. Горуненко, О. Богачова.

Україну звинувачено в порушенні духу договору

Київ. — Росія звинуватила Україну в порушенні духу підписаного в травні договору — після того, як Київ заборонив російському політикові К. Затуліну в'їжджати до Криму. Командувач російською Чорноморською фльотою Віктор Кравченко запросив К. Затуліна на церемонію підняття андріївських прапорів на кораблях, яка відбулася 12-го червня в Севастополі. Однак за два дні до того Україна відмовила К. Затулінові у в'їзді на півострів. Очолюючи в 1994-95 роках Комісію Думи з питань СНД, К. Затулін неодноразово критикував політику Києва щодо Криму. А в березні ц.р. він був співавтором статті в „Незавісімой Газєте“, в якій вимагав не визнавати кордони з Україною доти, доки Київ не погодиться на федеральний договір з Кримом.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Трансформація "Великої сімки"

Під час цьогорічної зустрічі керівників семи найбагатших країн світу в Денвері ще недавня традиційна "Велика сімка" трансформувалася у "Велику вісімку", а вже сам факт участи в ній російського президента Боріса Єльцина, як повноправного її учасника, став більш ніж красномовним підтвердженням того, що Заходові не аж настільки, як могло б здаватися, властиве почуття далекоглядности.

Якщо говорити про власне зустріч, то вона звелася до обговорення досягнутого та проблем держав-учасниць. Справжніми успіхами міг похвалитися хібащо Президент З'єднаних Стейтів Билл Клінтон: від 1990 року ЗСА перегнали інших членів цього співтовариства у найголовнішому — в зростанні економіки, створенні місць праці, розмірах капіталовкладень у промисловість.

Щождо новоспеченого члена альянсу, то було відзначено чергову серію російських економічних реформ у цьому році, однак водночас висловлено бажання, щоб Москва скоріше і в повному обсягу виконувала свої зобов'язання перед Міжнародним валютним фондом, а також відкрила свій ринок для закордонних товарів. Вітаючи Б. Єльцина з вступом Росії до "Великої вісімки", Президент Б.Клінтон висловив сподівання й незабарного її членства в Паризькому Клюбі, котрий створено для полегшення сплати міжнародних боргів країнами, що розвиваються. До речі, Росія винна іншим країнам понад 80 блн. дол., водночас залишаючись довірителем ряду країн "третього світу", котрим допомагав колишній СССР та спадкоємицею якого вона себе проголосила. Отож, входження Росії до згаданого клюбу дає їй певні шанси повернути собі принаймні частину фондів, щедро роздаваних Совєтським Союзом своїм тодішнім сателітам.

Під час зустрічі в Денвері її учасники підтримали й концепцію створення фонду, в який країни "вісімки" мали б вкласти принаймні 300 млн. дол. на зміцнення саркофагу, що захоронює радіоактивні залишки після вибуху реактора на атомовій електростанції в Чорнобилі. Чимало уваги приділено також зусиллям держав-учасниць Европейського союзу щодо впровадження єдиної валюти "евро" та створення валютного союзу, побудованого на здорових економічних і структурних засадах.

Торкаючись теми поширення НАТО, міністер закордонних справ Росії Євгєній Прімаков тут же, у Денвері, застеріг на пресовій конференції, що у випадку, якщо Північно-атлантійський оборонний союз відверто запропонує котрійсь з післякомуністичних держав — республік колишнього СССР — прилучення до нього, то Росія перегляне свої стосунки з НАТО. Отже, влаштоване Росії в Денвері тепле прийняття адміністрація Б. Єльцина розцінює, як само собою зрозумілу річ і, з усього судячи, не має наміру поступатися у стратеґічних для неї інтересах в обмін на що б там не було. Виглядає також, що минули часи, коли, як підкреслила газета "Ню Йорк Таймс", у 1991 році перший і останній президент СССР Михаїл Горбачов при зустрічі "Великої сімки" не був допущений далі спільного ланчу, коли п'ять років тому в Мюнхені нинішній президент Росії Б. Єльцин був змушений принизливо для керівника такої ранґи випрошувати матеріяльну допомогу для своєї країни. Нині, нарівні з іншими членами "вісімки", Росія вирішує, якою, наприклад, має бути внутрішня політика Китаю, щоб і він зміг удостоїтися чести прийняття до сонму найбагатших країн.

Важко гадати, до чого в майбутньому приведе Захід подібне одверте загравання з таким непередбачуваним партнером, як споконвіку відома своїми імперськими амбіціями Росія. Те, що її керівництво рекламує декларовану демократію, ще ні про що не говорить. Історія — від московських князів починаючи — добре пам'ятає підступність російських самодержців, і від того, що нині за кремлівськими стінами сидить новітнє керівництво, ці стіни молодшими не стали. Насамперед — у царині великодержавного мислення.

Звичайно, дипломатично витончений Захід, приймаючи Росію в широкі обійми "Великої вісімки", мав якісь певні міркування. І, найочевидніше, подібним джентлменським жестом цей Захід сподівається улестити Москву. Що ж: тонкощі дипломатії не зашкодять. От тільки б у захопленні не забути про відому одвічну "ментальність" Кремля, а з тим і відомого прислів'я про те, як часом, даючи палець, руки позбуваються...

Р. Л. Хомяк

Якою бачить Україну американський дипломат?

Протягом останніх років, Уряд України був змушений присвячувати надто багато уваги закордонним справам. Сьогодні ця ділянка устабілізувалась і Уряд матиме можливість зосередитися на внутрішніх справах, на соціяльних питаннях. Але вже тепер можна завважити, що спад економіки припинився і наступного року можна сподіватись економічного зросту.

Це — деякі погляди американського дипломата, який постійно спостерігає розвиток подій в Україні. Недавно він був у Вашінґтоні і поділився своїми поглядами з групою ділових осіб, науковців, урядовців і журналістів. Ця зустріч не була офіційним з'ясуванням закордонної політики ЗСА, тому й прізвище дипломата у цьому репортажі пропущене. Такі були умови його виступу.

Успіхи української дипломатії

Як досвідчений дипломат великої потуги, гість не приховував свого захоплення „незвичайною якістю" молодої української дипломатії, співробітників Міністерства Закордонних Справ (МЗС).

Тільки протягом останнього місяця, — нагадав він слухачам, — МЗС України:

— здійснило зміни в Угоді про звичайні збройні сили в Европі. (Ця угода була підписана ще коли існував Совєтський Союз і Варшавський Пакт; вона встановила кількість вояків і техніки на території обидвох бльоків. Тепер, коли на території східнього бльоку є ряд нових країн угоду треба було переробити);

— закінчило переговори з Румунією, які довго тягнулися, бо Румунія не хотіла погодитись з територіяльними змінами, про які ще 1939 року домовились Ріббентроп і Молотов, себто Третій Райх і Совєтський Союз — два марива давнини;

— підписало окрему хартію України з НАТО;

— домовилось з Білорусcю про спільний кордон;

— врешті, координувало підписання широкомаштабного договору з Росією.

Підписання цього договору, — вважає американський дипломат, — „дуже важлива подія", бо договір пов'язує економічні справи, культурні стосунки між Україною і Росією, спільний кордон, і власність Чорноморської фльоти. Росія буде орендувати частину Севастопільської бази, він зазначив, „але тепер на сто відсотків ясно, що Севастопіль є частиною української території".

Економічний спад в Україні „нарешті припинився" і справжній зріст в економіці можна буде бачити вже наступного року, — сказав американський дипломат, додавши: „Україна успадкувала деформовану економіку", яка була інтеґральною частиною цілого Совєтського Союзу, з одного боку, а з другого — частиною чогось зовсім інакшого від ринкової економіки, що її Уряд намагається встановити, „а це монументальне завдання". І Україна його здійснює одночасно із„будовою нової держави, нової юридичної системи, нового суспільства". Як приклад монументальности завдання, він подав те, що Україні потрібно 6,000 нових суддів!

На цьому місці американський дипломат висловив окреме признання народові України. Він переконаний, що „українці здібні терпіти великі труднощі, та що вони згідні терпіти їх, як довго вони переконані в тому, що провідники країни роблять заходи на поліпшення життя населення".

А далі він заявив своїм слухачам: „У нікого не має бути сумніву щодо того, що в Україні проходить демократична зміна... Ці люди голосують і знають як своїми голосами зняти з посад осіб", коли ці не дописують.

Позитивний сенс скептицизму

Американському дипломатові також подобався „український скептицизм — він великий і побудований на твердій пам'яті", тому демагогією українця взяти важко. „Досі в Україні не було Жироновського", — нагадав він. На думку цього дипломата, народ України усвідомлює собі, що перед ним ще 4- і 5 тяжких років, тому обіцянки демагогів не сприймаються.

Щождо чергових виборів до Верховної Ради, які мають відбутись наступного року, то тут американський дипломат передбачає такий сам розподіл сил як у нинішній Раді: „третина комуністів, третина демократів і третина членів, які коливаються", але він гадає, що у виборах після цих, верх візьмуть нові політики. „Вже тепер в Україні є визначні молоді політики, не пов'язані з комуністичним минулим і з досвідом у економіці Заходу. Але їх час прийде щойно через 5-6 років.

Сьогодні у парляменті комуністи „добре зорганізовані", — сказав він, додаючи, що це стосується також і соціялістів. Демократичні партії усе ще розколені. „Це не партії, а радше групи, згуртовані навколо особистостей".

Верховна Рада діє активніше

І все таки, навіть за тих умов, — доводив він, — Верховна Рада здійснює свої завдання. Прийняття конституції торік — це один яскравий приклад роботи Верховної Ради, дипломат називає це „важливим потрясаючим моментом", який залишився хвилюючим. Він також віддав належне Президентові Леонідові Кучмі за те, що Президент іде до парляменту з важливими законодавствами і не вдається до впровадження їх указами. „Це посилює демократичні інституції в Україні. „Президент Л. Кучма, як і його попередник Президент Леонід Кравчук, вважає, що парлямент має зробити свій вклад у всі важливі питання". Президент Кучма часто зустрічається з лідерами законодавчої гілки, зазначив дипломат, і додав, що в наслідок цього, „розвивається всеукраїнський консенсус".

Він також позитивно висловився про нового віцепрем'єр-міністра Сергія Тигипка, якого він назвав „Інтуїтивним політиком" і зразком того нового політичного лідерства, яке росте в Україні. „Він бистрий, сповнений енерґії, банкир, в якого добрі зв'язки з діловими людьми і який уміє співпрацювати з Радою".

Тут американський дипломат зазначив, що його метою не було кидати неґативного світла на Віктора Пинзеника, якого Тигипко замінив на посаді віцепрем'єра. „Пинзеник — першоклясний макроекономіст", — зазначив він, але в даний момент інтуїція Тигипка дає успіхи. Як приклад цього, дипломат згадав, що Уряд мав на меті представити Верховній Раді цілий пакет законопроєктів для встановлення економічних реформ в один час, та що американська амбасада підтримувала цей підхід. А Тигипко, порадившись з лідерами в Раді, вирішив представляти окремі законопроєкти з того пакету по черзі. „І він їх просуває", — заявив з задоволенням американський дипломат.

Щождо закидів про прояви корупції в Україні, цей дипломат насамперед нагадав, що і в Росії, і в Узбекістані й в інших країнах, які колись були частиною Совєтського Союзу, чимало „темних діл" було здійснено і всюди, „багато людей стало дуже багатими, а багато дуже бідними". На що треба звернути увагу, — підкреслив він, — це на те, що Уряд України виявляє волю покінчити з корупцією. Усі позови американських інвесторів, які були покривджені в наслідок бюрократичних рішень, вже полагоджені й інвестори задоволені рішенням. Крім того, Уряд створив окрему раду, яка має на високому рівні розв'язувати майбутні непорозуміння і позови.

Оля Ставнича

За нове ставлення до жіноцтва

Недавно вийшла з друку книжка англійською мовою п. з. „Жінки в Росії і Україні". Це є збірка доповідей і статтей феміністок та спеціялісток з Заходу та Східної Европи. Більшість статтей присвячені росіянкам і дві статті написані про українок. Однієї статті автором є Соломія Павличко з України „Фемінізм в післякомуністичному українському суспільстві", а — другої Мар'яна Рубчак із ЗСА „Християнська діва чи поганська богиня — фемінізм супроти вічної жіночости в Україні". В ній подані порівняння історичної ролі росіянок і українок від XII сторіччя до теперішнього часу і там підкреслюється, що історично українські жінки мали високий статус у суспільстві і були рівноправні в добі матріярхату, а росіянки жили в патріярхальному суспільстві, де жінки мали сприяючу ролю. У Росії побиття жінок було прийняте в родині і його не заперечувала Церква. В Україні це було заборонено законом.

Від XVIII сторіччя, в міру колонізації України, російські патріярхальні впливи сприяли зміні незалежного статусу української жінки. Ця система набула продовження під час совєтського панування. Марксистська ідеологія і соціялізм заявляли на кожному кроці про рівноправність жінки в суспільстві, але ці декларації залишилися виключно тільки на папері. Жінкам на урядових посадах виділялося певна межа, але вони не займали вирішальних посад пов'язаних з прийняттям урядових рішень. Час „перестройки" та остаточного розпаду Совєтського Союзу найбільше заторкнув долі жінок. Зміни в суспільстві не відбилися позитивно на жінках, а призвели до того, що вони масово втрачали працю і були змушені боротися з побутовими труднощами, щоб здобути засоби на утримання родини. В замін вони нічого не отримували від держави крім звинувачень за розпад родини, алькоголізм, фізичне знущання чоловіків та злочинність молоді.

С. Павличко пише, що нове ставлення до жінок поволі формується, але патріярхальна мітологія у всіляких формах розвивається під назвою національного відродження. В той сам час масова культура зі Заходу впливає в Україну — ляльками „Барбі", відео-фільмами та різними іншими впливами. В тому ж бурхливому часі культурної нестабільности, жінкам подається інформацію сповнену протиріч, де з одного боку жінку трактують як символ традиційного материнства і особу, що зберігає „домашній вогонь", а з другого боку ставлять вимоги бути сучасним „секс символом", щоб задоволити еротичні сподівання мужчин.

Далі С. Павличко твердить, що фемінізм в Україні терпить від цього, що його не сприймає суспільство. Жіночі погляди іґнорують і тому вони не репрезентуються, їхні потреби не реалізуються, проблем не порушується і права не впроваджуються в життя. Відтак авторка твердить, що жінки повинні мати опозиційний голос в суспільстві, опанованому старими чоловіками, бо в іншому разі демократизація суспільства неможлива до здійснення. Совєтська "рівноправність" попросту знищила феміністичні культурні традиції і зорганізований жіночий рух, який існував в Україні на початку сторіччя. Сьогоднішні жіночі організації підкреслюють ролю жінки — будівничої сильної незалежної України. Особливо важлива її роля у збереженні традицій, мови, звичаїв та плеканні дітей. Вони вірять, що це принесе найбільшу користь українському суспільству.

У другій частині публікації проф. Мар'яна Рубчак продискутовує цю тему, де підкреслює впливи совєтської ментальности на фемінізм в Україні та вживання стародавнього символу Берегині в сучасному суспільстві. Вона також цитує Оксану Сапеляк, голову СУА у Львові, яка сказала „заки вона і її сестри почнуть визволяти жінок вони мусять в першу визволити націю". Проф. М. Рубчак приходить до висновку, що жінки як і чоловіки відкидають потребу зміни ставлення до жінок, продовжуючи загострене вороже відношення до автентичної феміністичної свідомости. Лихо в цьому, що жінки самі підтримують свій другорядний стан у суспільстві.

Ця книжка заторкнула деякі аспекти сучасної ситуації жінок у Росії і Україні, отже буде цікаво побачити майбутні розвідки про те, як жінки формують свої ролі в нових демократичних суспільствах.

Володимир Жила

Виховна сила мемуарної літератури

Юрій Тамарський, „Пригоди фільмара". Вид. автор. Джерзі Сіти, Н. Дж., 1986, 453 стор., З фотографією автора. Ціна: $15.00.

Книга „Пригоди фільмара" Юрія Тамарського цікава й наскрізь цінна праця. Критичних відгуків на неї досі не було. Таким чином, про появу її мало хто знає, а вийшла вона з друку ще 1986 року. Автор — колишній член Вільного Козацтва та Окремої кінної дивізії Армії Української Народної Республіки. Усе своє життя був твердо переконаний, що тільки зброєю можна вибороти й захистити право українського народу на свій розвиток і державну незалежність. Цю ідею Ю. Тамарський уважно проводив у життя, нею дорожив і її увіковічнив у своїй книзі.

Книга дещо дивна своїм виглядом, у ній немає окремих розділів, події подані за датами. Тут і там автор переплітає їх зі своїми спогадами й спогадами інших авторитетних авторів. Приміток у книзі немає. Усі пояснення і поширення матеріялу знаходяться у тексті книги.

„Пригоди фільмара", автор починає розповіддю про себе, свою родину, близьких і дальших знайомих. Коротко згадує про початок Першої світової війни, революцію у Петрограді 8-го березня 1917 року, що привела до української національної революції 1917-20 років та відкрила нову добу в історії України.

Революція принесла кардинальні зрушення в житті й свідомості українського народу. Внесла новий зміст у почуття українського патріотизму та вивела народ з глибини поневолення і приниження на шлях до духовного і державного відродження. Народ, що в минулому гірко переживав своє національне горе, нарікаючи на кривди й несправеливість, несподівано випроставшись на весь ріст, кинувся здобувати для себе волю, а згодом і державність.

У книзі автор широко й вичерпно змальовує три періоди Визвольних Змагань 1917-20 років: Українська Центральна Рада, Гетьманат і Директорія. Перший і третій періоди в розумінні автора — революційні, другий період — монархічний, консервативний.

Спосіб писання Тамарського наскрізь ориґінальний, цікавий, буває і критичний. Якщо, наприклад, ідеться про призначення головнокомандуючого всіма силами большевиків, він не погоджується з проф. Дмитром Дорошенком. Його критицизм теж торкається Дмитра Донцова, тодішнього керівника Пресового бюра й Українського телеграфічного аґенства за часів Гетьманату.

Критичних виступів в книзі чимало. Вони повчальні для українців, які не знають своєї історії, зокрема трагедія Визвольних Змагань 1917-20 років.

У книзі широко змальовано крутянську трагедію, її причини й наслідки. Вміщено поему Павла Тичини „На Аскольдовій могилі", пройняту щирістю, сердечною теплотою і відвертістю.

Автор описав побоєвище під Мотовилівкою, яке мало жахливий вид. Розстрільні добровольців, що вранці наступали на мотовилівський ліс і станцію, полягли, лежали там і полягли російські офіцери прямо один коло одного. На крилах фронту були частини сердюцької дивізії, полк піхоти і кавалерія, але вони відступали при перших пострілах і тільки дехто з них попав у полон. Тим часом на станції у Мотивилівці догоряв смертельно ранений сотник Черник, комендант кулеметів Січових Стрільців і другого ешельона, який їхав на Мотивілівку. Тяжко ранений сотник Черник цікавився весь час перебігом бою і вмер з вісткою, що Січові Стрільці перемогли...

Юрій Тамарський високо поважав і цінував Головного Отамана. „Головний Отаман, — пише автор, — з яким я був також, увесь час перебував на фронті разом з армією, то в своєму поїзді, то на автомобілю, то на броневику, попадаючи в зони найбільшого гарматного і кулеметного вогню. Радісний вигляд його обличчя часто змінявся на задуму і втому. Одні очі горіли якимсь заражуючим і наскрізь пронизуючим вогнем. Він увесь час був неспокійний. Його гнітила якась тяжка думка, якої він, здавалось, нікому не хотів сказати. Військо бачило серед себе Головного Отамана на найнебезпечніших відтинках фронту. Здавалось, очі кожного старшини і козака говорили — ти наказуєш, а ми виконаєм, аби було добре... Присутність улюбленого вождя серед козаків доводило військо до екстазу". Це, здається, найкраще й найправдивіше змалювання Симона Петлюри.

А тепер гляньмо на короткий опис наступу на Київ. „Розгром большевицької армії був колосальний. На шляху до самого Києва були розкидані рушниці, підбиті гармати, залишені бази постачання, двуколки, артилерійські парки і сила різного військового майна. На станціях на парах стояли цілі ешельони з награбованим добром, яке большевики ще не встигли вивезти до Московщини. Настільки це був несподіваний удар для большевиків, що вони не могли навіть орієнтуватися, яким чином їх розбито. В Києві була страшна метушня"...

Тим часом большевики рішили дати свій останній бій і розв'язати таким чином всю українську справу. 28-го серпня 1919 року ворог перейшов у контрнаступ і атакував українські частини і навіть примусив їх залишити село Погреби і Васильків. 29-го серпня зранку українське військо перейшло в загальний наступ на всьому фронті. Розпочався кривавий бій, в якому перемогла наша армія. Большевицький фронт був перерваний. 30-го серпня большевики зробили рішучий і останній удар, але українське військо контратакою на баґнети знищило ворожі сили. Це приклади великого героїзму, який рідко можна зустріти, коли врахувати, що армія не мала вже тоді належного постачання зброї, одягу, а часто й харчування.

Мовчанкою не можна обійти і Зимові Походи, перший і другий. Перший змальований в книзі його учасником Начальником штабу Армії Української Народної Республіки полковником Андрієм Долудом, героєм Визвольних Змагань. Операції відбувалися у запіллі білого й червоного московських загарбників. На Правобережжі і Лівобережжі, в яких учасники вкрилися славою і героїзмом.

У Другий похід на початку листопада 1921 року пішла Українська Повстанська Армія, якою командував ген. Юрко Тютюник, а начальником оперативного штабу був полковник Петро Отмарштайн. Не доходячи 40 км до Києва, група Тютюника була цілковито оточена та примушена пробиратися на захід до польського кордону. Вона не змогла виконати свого завдання, хоч прославлений склад її виявив величезний героїзм і витривалість. „Біля села Міньки відбувся останній бій. Ворожа кіннота увірвалася в лави повстанців, а за нею червона піхота добивала обезсилених, напівзамерзлих вояків. Не бажаючи здатися в полон, ранені і знесилені вояки пускали кулю в себе, взривали себе гранатами, а 359 старшин і козаків попало в полон, бо були без зброї, до 500 гине від ворожих куль, чи шабель, а решта — проривається та повертається до Польщі", — пише ген. О. Удовиченко, „Україна у війні за державність".

Серед лицарів Другого Зимового походу 1921-го року та 359-ти героїв, що їх розстріляно під Базаром на Волині, особливо виділився й уславився звичайний собі український козак ройовий Степан Щербак. Він покрив себе великою світлою славою, бо героїчний подвиг його спирається на дату історичного факту.

Закінчення буде.

ЗАСІДАННЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

був дуже успішний організаційний місяць. Відділові секретарі здобули 66 нових членів, професійний відділ продажу продав тут і в Канаді 27 грамот. УНСоюз здобув 93 нових членів. По цю пору УНСоюз виконав 21 відсоток із назначеної квоти на 1997 рік, що становить 1,250 членів. На останній конвенції УНСоюзу в 1994 році прийнято деякі зміни для вибору делегатів на конвенцію. До кінця червня буде повідомлено всіх секретарів індивідуально про стан членства в їхньому відділі, щоб вони могли здобути відповідне число голосуючих членів до кінця 1997 року для вибору делегатів на Конвенцію в травні 1998 року. У квітні д-р Ярослав Билень передав обов'язки секретаря відділу 17-го в Чикаго своєму синові Петрові. Новий секретар Петро Билень пішов слідами свого батька. Від 1-го травня ц. р. Юліяна Лозинська перебрала обов'язки секретаря 238-го Відділу в Бостоні від довголітньої секретарки Відділу і радної УНСоюзу Анни Ремік. Щира подяка довголітнім секретарям за їхню працю і за підшукання та вишколення своїх намісників. Теж дякуємо Я. Кришталовичеві, секретареві 222-го Відділу в Клівленді і Руті Яворській секретареві Відділу 395-го в Чикаго за їхні довгі роки праці. Їхні відділи приєдналися до місцевих відділів. Цього року секретар Марта Лиско почала два нові проєкти для продажу забезпеченевих продуктів серед нашої громади. За домовленням із кредитовою Спілкою „Самопоміч" у Ньюарку, Ню Джерзі, ми вислали понад 200 аплікацій та інформацій про наші термінові пляни забезпечення до всіх, хто має морґедж в кредитівці. Цю саму програму ми перевели в кредитівці „Самопоміч" у Ворен, Мичиґен, де ми розіслали 300 листів. За згодою пароха Української Католицької Церкви Непорочного Зачаття, о. Роберта Лукавого в Дітройті ми розіслали понад 200 листів до батьків школярів. В тій програмі нам допомогала наша секретарка 175-го Відділу Леся Лаврин.

Звіт заступників предсідника

Аня Дидик-Петренко, заступниця предсідника, у своєму звіті подала плян розвагової програми на літній сезон на Союзівці цього року. Знову, як звичайно, вона підготовила різноманітну та високо культурну розвагову програму на це літо. Через великі кошти подорожі, буде менше груп з України. СУМ та Союзівка домовилися спільно спровадити дві групи із західної Канади та поділитися коштами їхнього побуту і подорожі. Пообідні концерти в неділю не будуть відбуватися цього року з огляду на малу кількість глядачів.

Нестор Олесницький в своєму звіті подав про свою участь на засіданні Нюйоркської Округи, де була гостра критика на тему продажу будинку та інші теми. Він дальше звітував про перебування на Засіданні Національного Братського Конгресу на Флориді. Кодекс братських установ в стейті Ню Джерзі тепер міняється і всі братські організації стейту, включно із УНСоюзом, мають змогу подавати рекомендації на зміни статуту. Дальше Н. Олесницький коротко переглянув справу скарги Д. Ригальської проти З. Снилика, та вислід цієї справи. Від листопада минулого року створено комісію при УНСоюзі, котра має виготовити заяву про напрямні УНСоюзу. Нестор Олесницький звернеться до всіх членів комісії, щоб вони прислали свої думки та бажання.

Директор для Канади Петро Саварин не міг прибути на засідання, але передав свій звіт на письмі.

Звіт предсідника Уляни Дячук

У своєму звіті Уляна Дячук представила докладний звіт організаційного відділу. Вона подала до відома, що від січня до квітня 1997 року УНСоюз здобув 266 членів на загальну суму забезпечення 8,454,456 дол. Найкращі успіхи мали організатори Біянка Гірняк, бюро в Торонті, здобула 16, Андрій Воробець, Відділ 76-ий, теж 16 членів, Марія Хомин, бюро в Торонті, здобула 11 членів, Віра Баніт, 473-ій Відділ, мала 8 членів, Лев Гардінк, 206-ий Відділ, здобув 7 членів. По 6 членів здобули Йосиф Чабон — 242-ий Відділ, Микола Дяківський — 161-ий Відділ, Франк Коземчак — 113-ий Відділ. Округа Вунсакет Р.Ай. виконала свою квоту на 80 відс. У. Дячук подала до відома, що УНСоюз найняв фірму Fraternal Benefit Associates, головою є Юрій Клапіщак. Завданням є підшукання та вишколення професійних продавців забезпечення українського походження. Від 1-го червня ц. р. через фірму Ю. Клапіщака ми прийняли Ярополка Копічука як нашого продавця забезпечення. В Клівленді через Й. Бінчак ми затруднили Олега Палашенка як нашого професійного агента.

У звіті про публікації УНСоюзу предсідник подала втрати в читачах так у „Свободі", як у англомовному тижневику. Згідно із рекомендаціями Уряду на листопадових Нарадах і щоб збільшити заробіток на рекламах в наших публікаціях затруднено Тому Гаврилка із фірми Тамагок, як консультанта. Фірма займається рекламами і різними промоціями. Нам конечно збільшити число тих, що передплачують наші газети, як і заробіток на рекламах в газетах. Опит читачів в справі висилки „Свободи" двічі на тиждень мав цікавий вислід. З тих, хто відповіли, 782 особи, себто 10 відсотків, погодилися на пересилку „Свободи" два рази в тижні, 38 осіб хотіли затримати денну висилку, а 12 осіб пропонували висилати раз на тиждень. Шість осіб були за тим, щоб підвищити ціну, але затримати денну висилку.

У звіті про Союзівку подано, що заробіток за перший квартал був такий самий як минулого року — 59,206 дол. Ресторан для загальної публіки був відкритий тільки на суботи і неділі, і показалося, що недільний так званий „бранч" був найбільш популярним. На передсезонові місяці має запляновані 4 весілля, тиждень сеніорів, тиждень священиків, і одну зустріч. День Батька на Союзівці, заноситься як дуже успішний день, бо вже маємо три округи УНСоюзу, котрі замовили свою участь. Округа Олбані на чолі із своїм колишнім довголітнім головою Павлом Шевчуком вже роками приїздить на День Батька на Союзівку, а цим разом долучаться округи північного Ню Джерзі та округа Ню Йорк. На осінь вже запляновані 5 весіль, дві зустрічі священиків, чотири товариські зустрічі та звичайно запляновані зустрічі Галовін та різдвяні і новорічні. Цього літа ціни за кімнати на Союзівці дещо піднесені, щоби покрити кошти підвишки за мінімальну платню, котру федеральний уряд встановив.

На зустрічі з Департаментом асекурації стейту Ню Джерзі були присутні адвокат Нестор Олесницький, головний бухгальтер УНСоюзу Стефан Качарай, Боб Кук, директор канадського бюра, заступник предсідника Народної Помочі Петро Палюх, наші актуарії від фірми CPS, Allen Ferrone and Sam Urda, та три члени екзекутиви — Уляна Дячук, Марта Лиско і Олександер Благітка. УНСоюз представив теми до дискусії, одначе асекураційні власті були приготовані тільки дискутувати минулорічну контролю, переведену урядом в УНСоюзі. В справі злуки Народної Помочі із УНСоюзом наш актуарій представив 5-річне фінансове звідомлення, щоб вияснити, як наша установа буде виглядати після злуки. Злука з Українським Братським Союзом є затримана до часу, поки УБС не зможе продати своєї оселі „Верховина". Дальші дискусії між УНС і УБС є здержані, поки УБС не представить своїх вимог.

Уляна Дячук коротко подала інформації про програму навчання англійської мови в Україні: цього року УНСоюз висилає 24 учителів в 14 районів України. Літній інститут для учителів англійської мови в Україні відбудеться в Луганську і маємо зголошено 60 учасників.

На закінчення свого звіту предсідник подала інформації про подорож до Торонто в березні-квітні ц. р. Як було подано в пресі, Округа Торонто створила Конвенційний Комітет для підготовання Конвенції УНС в травні 1998 року. До Конвенційного Комітету увійшли голова о. д-р Мирон Стасів, заступник головного редактора Василь Дідюк, секретар Іван Шлапак, касир Роман Бенеш. Програмовий Комітет очолила Ярослав Зорич, а комітет складається із Олі Свистун, Ляриси Гвоздулич, Світляни Грибінської, Віри Плавущак та Романа Карманіна. Головою бенкетового комітету є Анна Бурій, Степан Чорній — референт публічних зв'язків, Світлана Медвіцька — культурних зв'язків, і Андрій Воробець — архівіст.

Екзекутива найдовше дискутувала про засідання Спеціяльного Комітету для купна і продажу будинку УНСоюзу. Засідання цього комітету відбулося 19-го квітня 1997 року. На засіданні комітет розглядав три найвищі оферти на продаж будинку при Монтґомері стріт. Оферти були подані в такім порядку: Денголц Асосієтс 21,200,000 дол. Арден Груп давали 21,100,013 дол. і фірма Блюмберґ і Фрайліх Еквитіс пропонували 21,005,100 дол. Комітет одноголосно вибрав найвищу оферту. Цей самий комітет розглянув пропозицію на купно будинку при 2200 Рут №10 в Парсипані, Ню Джерзі. Будинок, котрого власником є Фіделко Груп, має 65,650 кв. стіп до винаймлення, з того 34,000 є порожні. Комітет уважає цей будинок відповідним на Головну канцелярію УНСоюзу. Після деяких переговорів і змін в контракті Фіделко прийняв нашу оферту.

На кінець Екзекутива розглядала деякі прохання про дотації, але їх не признала.

Д-р В. Козявкін відзначений нагородою

Ім'я львівського лікаря Володимира Козявкіна добре відоме нашим читачам, газета йому присвятила статті, репортажі, надала можливість висловити свої думки батькам хворих дітей, які стали пацієнтами видатного цілителя. І це не випадково, адже український лікар розробив і впровадив у медичну практику систему лікування дитячого церебрального паралічу, визнану найкращою у світі.

В усіх підручниках, призначених для студентів медичних шкіл, вказується, що ця хворба є невиліковальною і досі лікарі, не дивлячись на всі намагання, невспромозі поставити на ноги дітей, прикутих важкою хворобою до ліжка. І те, що донедавно вважалося нереальним, спростував лікар-феномен, завдяки йому тисячі і тисячі кандидатів на вічну інвалідність одержують справжню шансу прожити здорове, щасливе життя.

Я мав нагоду пересвідчитися в цьому, коли відвідав реабілітаційний центр „Еліта", який очолює Володимир Козявкін. Дитина, яка не могла ворухнути пальцем, після кількох сеансів лікування не тільки стала користуватися рукою, але почала навіть малювати. В лікарні я оглянув виставку малюнків, створених дітьми, які хворіють церебральним паралічем.

Д-р В. Козявкін оглядає хвору дитину.

До Володимира Козявкіна, який став професором, доктором медичних наук, прийшла світова слава. Його обрано дійсним членом Ню Йоркської та Мюнхенської (Німеччина) академій наук, він є учасником багатьох міжнародних конгресів, а в одному з німецьких міст створено товариство лікарів, що займаються дитячим церебральним перелічем, яке носить ім'я доктора Козявкіна.

В реабілітаційному центрі „Еліта" лікуються хворі діти з цілого світу, найбільше пацієнтів з Німеччини, Австрії, Італії. Мені довелося познайомитися з дівчиною, яка прибула з Південної Америки. Вона розповіла, що не могла рухати руками,

(Закінчення на стор. 4)

Фундація УВУ відбула Загальні збори

Схвалено діяльність фундації. Проф. Петра Ґоя переобрано на голову на наступну каденцію

Дня 6-го квітня ц. р. відбулися Річні загальні збори Фундації УВУ у власній домівці, 136 Друга Авеню.

Проф. Петро Ґой, довголітній голова Фундації УВУ і колишній ректор УВУ, відкрив збори, привітав всіх присутніх і поінформував про заплянований порядок нарад. Попросив однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять тих членів Фундації, які відійшли у вічність в останній каденції.

Вибрано Президію для переведення зборів у складі: проф. Л. Рудницький — голова, проф. В. Стойко — заступник і мгр О. Рожка — секретар.

Протокол з попередніх зборів відчитав інж. Богдан Качор, який присутні прийняли без змін.

Проф. П. Ґой звітував за діяльність б'юра Фундації УВУ в Ню Йорку. Оскільки у минулому році припадав 75-літній ювілей існування УВУ, вся увага управи була сосереджена довкола його гідного відзначення, що і зроблено конференцією і бенкетом в Ню Йорку в квітні 1996 року. На ці ювілейні святкування прибули: представник Львівського Державного Університету ім. Івана Франка, проректор А. Карась, проф. Т. Беднарова з Праги, амбасадор України до Об'єднаних Націй А. Зленко, проф. В. Стойко, академік проф. Л. Рудницький, д-р Є. Федоренко, ректор УВУ проф. М. Лабунька, проф. О. Кисілевська-Ткач, д-р О. Купріль зі Львова, д-р О. Куценко з Харкова, проф. Д. Штогрин, мгр О. Рожка, д-р А. Шуль і мгр С. Патриляк. Всі вони виступили з доповідями на ювілейній конференції, присвяченій 75-річчю УВУ. Також з ініціятиви Фундації УВУ відбулася конференція про 75-річчя УВУ в Празі, яку частинно спонзорувала Фундація УВУ, з участю професорів з Німеччини, Бельгії, Італії, Чехії, Словаччини, Польщі та України.

Перший заступник голови, проф. Леонід Рудницький, брав участь у підготові конференції в Ню Йорку, репрезентував УВУ на святкуваннях ювілею у Мюнхені і взяв участь у конференції в Празі, як представник Фундації. В часі цієї конференції радіо „Свобода" присвятило радіопрограму ювілятові УВУ з нагоди його 75-річчя. В поворотній дорозі, разом з проф. А. Кіпою, вступили до Німеччини, де мали зустріч з представниками міністерства освіти в Німеччині, в м. Бонні. Проф. Рудницький був присутнім на всіх засіданнях Фундації УВУ, часто заступав проф. П. Ґоя.

Фундація УВУ, у співпраці з матірним НТШ у Львові, видала дві книжки, а саме: „Масовий морд у Вінниці" і „Акція 'Вісла'", які є до набуття у Фундації УВУ.

Проф. Володимир Стойко репрезентував Фундацію УВУ під час літнього семестру університетського навчання УВУ у Мюнхені, брав участь у підготові відзначення 75-річчя УВУ в Ню Йорку, як співголова відзначення ювілею, звітував про свою участь у засіданні Сенату УВУ, в часі якого вручив чек від Фундації на суму 70,000 дол. Разом Фундація УВУ пожертвувала на стипендії у 1996 році суму 150,000 дол., головно для студентів з України.

Мгр Т. Воляник допомагав у праці Бюра УВУ та у підготові до відзначення 75-річчя УВУ. Б. Качор представив присутнім фінансовий звіт за звітний час та подав до відома фінансовий стан Фундації УВУ. Далі звітували інші члени Управи Фундації. Мгр І. Кобаса звітував про висилку книжок в Україну, мгр І. Буртик, проф. Є. Федоренко, який брав участь у конференції в Празі як представник Фундації УВУ, підготував сторінку про святкування 75-річчя УВУ в Ню Йорку, подав рецензію про видання Фундації „Масовий морд у Вінниці". Після нього звітувала пресова референтка Оксана Луцька і член Управи мгр О. Рожка.

Проф. П. Ґой

Після звітів відбулася жвава дискусія, в якій брали участь присутні, висловлюючи цікаві думки, як наприклад потребу зорганізувати зустріч вихованців УВУ, шукати способів нав'язати і втримати контакт колишніх студентів з своєю Алма Матер, обговорювано різні можливості придбання фондів для УВУ, який під цю пору їх дуже потребує, співпрацю Фундації з УВУ та потребу наділити стипендіями потребуючих.

Голова Контрольної комісії мгр Євген Гановський звітував, що переведено контролю касових книг на підставі приходів і розходів, які годяться з прилогами, банкових книг і сертифікатів за звітний час. Голова доручив виготовити бюджет, в рамках якого можна працювати, висловив признання Управі Фундації за проведену працю, яка має велике значення, бо уможливлює студентам з України поглиблювати знання на студіях УВУ у Мюнхені. Після цього він поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, який присутні згідно оплескали.

Голова Номінаційної комісії інж. Богдан Качор запропонував нову листу Управи, яка була прийнята одноголосно. Другої листи не було.

Нову Управу на чергову каденцію очолив довголітній голова Фундації д-р Петро Ґой. До нової Управи Фундації увійшли: заступники — проф. Л. Рудницький, проф. В. Стойко, проф. Є. Федоренко, мгр Т. Воляник; мгр І. Буртик — секретар, інж. Б. Качор — фінансовий і кореспонденційний секретар; члени Управи: мгр І. Кобаса, О. Луцька, мгр О. Рожка, М. П'ятка, мгр Лідія Чорна-Матіїшек, д-р І. Марченко, проф. О. Ткач. Контрольну комісію вибрано у такому складі: мгр Є. Гановський, Б. Гаргай, мгр В. Рак, інж. Б. Барабаш, мгр Л. Гуменюк. Правний дорадник д-р Н. Олесницький.

В черговій точці інж. Богдан Качор запропонував бюджет на чергову каденцію, який схвалено.

Оскільки між присутніми була гостя з Праги, проф. Т. Беднарова, її попрошено до слова. Окрім цього були привіти від НТШ, СКВОР і УККА.

Переобраний голова Фундації проф. Петро Ґой подякував за довір'я, за участь і конструктивне переведення Річних зборів. Ствердив, з огляду на відгуки в пресі і на кількість присутніх на Річних загальних зборах, що зацікавлення діяльністю Фундації УВУ набирає на вазі.

Національним славнем завершено Річні збори Фундації УВУ, яка і надалі віддано і всеціло працюватиме на добро української науки і підтримки УВУ, який є науковим вікном України у західній світ.

Присутні ще довго не розходились, а проводили час у приємній товариській атмосфері при смачній перекусці.

Присутній

Студенти...

(Закінчення зі стор. 1)

спосіб життя, нав'язати важливі для майбутньої кар'єри знайомства і довідатися про українську діяспору.

Фонд сприяння освіті займається спроваджуванням українських студентів на навчання до ЗСА вже шість років. Головною виконавчою особою цієї програми є її директор Богдан Витвицький. Цього року до фонду надійшли заяви від 50 студентів, з яких відібрали шістьох найкращих. Одною з умов, звичайно, було добре знання англійської мови, якою читатимуться лекції в Гарварді.

19-літня Ольга Богачова з Полтави, яка вивчає українську філологію, висловила сподівання, що гарвардські лекції дозволять їй дізнатися чогось нового. За її словами, на викладанні української літератури та історії в Україні все ще позначається колишня совєтська система. Очевидно, цього самого сподіваються і решта, серед яких її ровесник з Києва Андрій Пивоварський, який спеціялізується на історії; 18-літній чернівчанин Олександер Філіпчук, студент міжнародних відносин, і 19-літня Марта Хомяк з юридичного факультету Львівського Університету.

Покликаючись на короткий проміжок часу перебування в ЗСА, М. Хомяк сказала, що враження про країну ще не встигли зформуватися. „Сприйняли нас дуже приємно, дуже нас зустріли гарно в аеропорту. Тепер нам показують, програма передбачена широка", — додала вона. На думку М. Хомяк, в результаті взаємодії з іншою культурою світогляд може поширитися, з'являться нові знайомі. „Але це не означає, що ти повинен мінятися як людина" — зазначила вона.

Велике враження справив на групу УНСоюз, принаймні на О. Щербину, який заявив: „Дивно, що тут усі розмовляють українською мовою. Я чекав, що будуть англійською розмовляти. Це приємно."

У космосі...

(Закінчення зі стор. 1)

стачання електричної потуги, та покищо не мають в пляні евакувати залогу космічної станції. Одначе питання дальшої безпеки залоги є першочерговим у їхніх заходах знайти найкращу розв'язку для цієї проблеми. Зокрема з американської сторони, деякі члени Конгресу починають заявляти, що всі ці недавні проблеми вказують на існуючу небезпеку цієї космічної станції.

Світлій пам'яті мґра І. Красника

У травні цього року минуло 90 років від дня народження, а в червні припадає тридцятиліття смерти мґра Івана Красника, відомого громадського діяча та одного з найвидатніших активістів українського тіловиховання і спорту. Його світлій пам'яті хочемо присвятити ці рядки.

Іван Красник народився 21-го травня 1907 р. в Перемишлі. Навчався в тамтешній українській гімназії і, зацікавлений спортом, був уже тоді активним в зорганізованому вчителями клюбі „Сянова Чайка", а пізніше причинився до заснування спортових клюбів „Беркут" і „Сян". Після закінчення гімназійного навчання студіював фізкультуру у Краківському університеті, отримав там науковий ступінь магістра та працював учителем гімназії в Перемишлі. В липні 1944 року вийшов на еміграцію, і після війни перебував у переселенчому таборі в Авгсбурзі, де, як відомо, мала свій осідок Рада Фізичної Культури (РФК), центральна організованого українського спортового життя в американській зоні Німеччини. Саме з цією організацією, створеною 25-го листопада 1945 року в таборі Карльсфельд коло Мюнхену, була пов'язана спортово-виховна діяльність мґра Красника протягом неповних чотирьох років. У вересні 1946 року він став містоголовою РФК та головою її відділу верифікації і карности, а на других загальних зборах (1947 р.) його обрали головою РФК, і цей пост він отримав ще раз у травні 1949 року, коли табір і РФК перенесено з Авгсбургу до Ляйпгайму коло Ульму. Крім цього мґр Красник відав ланкою легкоатлетики, був членом іспитової комісії для суддів та суддею футболу, легкоатлетики й лещатарства. Він пильно відвідував змагання клюбів-членів РФК, його часто можна було бачити за воротами на футбольних майданах, звідки він не тільки спостерігав гру, але радше слідкував за спортовою поведінкою гравців. Присутність мґра Красника на змаганнях мала добрий вплив на цю поведінку, а коли вона переступала межі дозволеного, справа дискваліфікації відносно гравця була перерішена.

Однак, найбільший вклад праці мґр Красник дав у підготову та переведення „Олімпіяди ДіПі", — в якій брали участь українські спортовці. Його поїздки у різні місцевості на численні засідання, тренінги й нарешті змагання української футбольної репрезентації свідчили про його відданість справі доброго виховання нашої молоди та гідного репрезентування нею українського спорту перед чужинцями. Завдяки його зусиллям та добрій співпраці з ним інших членів керівництва РФК участь українців в „Олімпіяді ДіПі" увінчалась успіхом.

У серпні 1949 року мґр Красник виїхав до Америки, поселився в Чікаґо й був там основоположником спортового товариства „Леви". Крім цього він зорганізував Союз Українсько-Американських Спортових Товариств (північ) і разом з професором Едвардом Жарським, головою східної вітки СУАСТ, причинився до заснування Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК, грудень 1957 р.)

Як мґр Красник розумів свою працю як опікун молоди та речник поширення спорту серед неї, можна бачити з його власних слів: „Кому на серці лежить добро українського тіловиховання і спорту, той дивиться на свою працю не очима засліпленого ентузіяста, але очима свідомого члена зорганізованого суспільства, який знає, куди і до чого прямує". Невсипуща праця була для нього функцією тіловиховання і спорту, як інтеґральної частини нашого національного життя і нашої спільної боротьби. Працюючи для українського тіловиховання і спорту, мґр Красник був уособленням свідомого члена нашої зорганізованої спільноти та невсипущим працівником для її добра. Меткий, рішучий, прямолінійний, а при цьому скромний, він не шукав дешевих похвал, коли його кликали професором. При одній нагоді, вже в Америці, він звернув на це увагу авторові цих рядків. З власного досвіду знаємо, що він старався допомогти колишнім спортовцям влаштуватися на поселеннях, спілкувався з ними листовно, пропонував замешкати у нього перед підшуканням праці тощо.

Великий трудівник, добра і чесна людина, мґр Красник заслужив собі на вдячну пам'ять усіх, хто з ним співпрацював, чи тих, хто користав з овочів його праці, як також на те, щоб його прізвище було включене в анналі українського тіловиховання і спорту серед їх найвидатніших діячів.

Він помер на удар серця 16-го червня 1967 року.

Д-р Осип Кравченюк

Д-р В. Козявкін...

(Закінчення зі стор. 3)

вони були паралізовані, не діяли. „А хочете переконатися, що вдалося досягнути з допомогою доктора Козявкіна, — звернулась до мене аргентинка, — то подайте мені долоню". Я виконав прохання дівчини, вона взяла мою руку і міцно її потиснула — доказ того, що повернулася до неї сила і вона позбавилася хвороби, яка мучила впродовж багатьох років.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки запросило д-ра Козявкіна до ЗСА. Можна сподіватися, що ця візита невдовзі відбудеться. А поки інформацію про можливість потрапити на лікування до Львівського цілителя можна одержати у Олени Филипчук, число її телефону (847) 635-6424.

Нещодавно проф. Козявкін відначив дві події в своєму житті, а саме: день народження і одержання високої президентської відзнаки України — „Орден за заслуги III ступеня".

Анатолій Гороховський

ШІСТЬ РОКІВ ПІСЛЯ ТОГО, як Рада безпеки Організації Об'єднаних Націй примусила Ірак погодитись на спеціальні перевірки щодо виробництва хемічної зброї, ця країна, згідно з офіційними чинниками ООН, дальше нехтує тим рішенням. Ролф Ікус, шведський спеціяліст зброїної контролі, під керівництвом, якого проходило роззброєння Іраку від 1991 року, стверджує, що на підставі документальних доказів є наказ іракського державного керівництва до науковців країни бути завжди напоготові негайного виробництва хемічної зброї в разі потреби. Комісія, котру очолює Р. Ікус, уважає, що у справі припинення виробництва ядерної зброї в іраці зроблено значні поступи.

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1997

Субота — 28-го червня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — *„Львів'яни"*
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестра *„На Здоров'я"*
Середа — 2-го липня	6:00 веч.	ГУЦУЛЬСЬКИЙ ВЕЧІР
П'ятниця — 4-го липня	6:00 веч.	ОДЕСЬКИЙ ВЕЧІР
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестра *„Фата Моргана"*
Субота — 5-го липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ *„Тріо Волошки"*, бандурист *ОСТАП СТАХІВ*
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестри: *„Темпо"*, *„Бурлаки"*
Субота — 12-го липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Хор *„Думка"* з Ню Йорку, Диригент: *ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ*
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестра *„Відлуння"*
Субота — 19-го липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — *„Люба й Микола"*
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестра *„Люба й Микола"*
Субота — 26-го липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — Танцювальний ансамбль *„Дунай"*, ВОКАЛІСТ — *Володимир Цімура*
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестра *„Кришталь"*
Субота — 2-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Фольклорний Ансамбль *„Львівські Музики"*
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестра *„Бурлаки"*
Субота — 9-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Кабарет *ОЛЯ ХОДОБА-ФРИЗ*
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестра *„Луна"*
Субота — 16-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Естрадний виступ — *ОСТАП СТАХІВ*
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестра *„Фата Моргана"*

11:45 веч. ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ 1998"

Субота — 23-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — ВІДЗНАЧЕННЯ ШОСТОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ. Кінцевий виступ учасників *Курсів Українського Народного Танцю* на Союзівці. Інструктор *РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА „Львів'яни"*
	10:00 веч.	ЗАБАВА — оркестра *„Буря"*

— ВІКЕНД З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ —

концерти, забави, виставки, тенісові та плавацькі змагання
(докладніші інформації будуть подані згодом)

ЗМІНА АДРЕСИ

В справі зміни адреси непотрібно телефонувати, а тільки прислати нову адресу до:

Адміністрації „Свободи"
30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302

- ☐ „Свобода"
- ☐ „The Ukrainian Weekly"

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

ПОДІЇ

ДОПОВІДЬ АКАД. М. ЖУЛИНСЬКОГО В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштовує доповідь академіка, директора Інституту ім. Т. Шевченка НАН України, депутата ВР України Миколи Жулинського на тему „Конституція України — перша річниця". Доповідь відбудеться у неділю, 29-го червня, в УВАН, 206 захід 100-та вул. в Ню Йорку. Початок о год. 2-ій після полудня. Телефон для інформацій (212) 222-1866.

47-МА ЗУСТРІЧ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

Елленвілл, Н. Й. — Організації Українського Державницького Фронту у ЗСА влаштовують 47-му зустріч українців ЗСА під кличем „За честь, за славу, за нарід!", під час якої відзначатимуться 55-річчя постання УПА, 50-річчя акції „Вісла" та 50-річчя рейду УПА на Захід. Зустріч відбудеться у неділю, 6-го липня, на оселі СУМ. Детальні інформації та програма поміщені у „Свободі", ч. 120 з 25-го червня ц. р.